

Lausunto

13.02.2026

Asia: VN/29126/2024

Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi ympäristönsuojelulain muuttamisesta sekä siihen liittyviksi valtioneuvoston asetuksiksi (teollisuuspäästädirektiivi)

Lausunnonantajan lausunto

Yhteenveto kommentteistanne hallituksen esitysluonnoksesta ja asetuseruonnoksista lausuntokoosteen laatimista varten

EK:n pääviestit:

- kansallisessa toimeenpanossa tulee pitäytyä direktiivin soveltamisalassa ja noudattaa direktiivin sanamuotoja
- kansallisessa toimeenpanossa ei tule edetä siltä osin, kuin kyse on parhaillaan EU-lainsäädäntöelimissä valmistelussa olevasta ns. ympäristö-omnibus ehdotuksesta

**

Ympäristönsuojelulaki muodostaa vahvan perustan ympäristön pilaantumista koskevalle sääntelylle ja muodostaa siten merkittävän osan eri teollisuudenalojen toimintaympäristöstä Suomessa. Lailla toimeenpannaan teollisuuspäästädirektiivin (IED) keskeiset vaatimukset, joihin tehdyistä muutoksista on lausunnoilla olevassa hallituksen esitysluonnoksessa kyse.

Ehdotuksen tausta on komission vuonna 2019 julkaisemassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa sekä vuonna 2021 julkaistussa saasteettomuutta koskeneessa tiedonannossa. Teollisuuspäästädirektiivi nähtiin yhtenä keskeisistä lainsäädäntöehdotuksista kohti saasteettomuutta.

EK tukee ehdotettujen muutosten yleistavoitteita niin päästöjen vähentämistä, kiertotalouden ja resurssitehokkuuden edistämistä, teollisuuden vähähiilistymistä kuin innovaatioiden käyttöönottoa koskien.

EK toteaa, että direktiivin toimeenpanossa on erittäin tärkeää varmistaa yritysten toimintaedellytykset sekä sääntelyn johdonmukaisuus, ennakoitavuus ja hallinnollisen taakan oikeasuhtaisuus saavutettuun ympäristöhyötyyn nähden. Yleislinjauksena EK myös toteaa, että lähtökohtaisesti EU-oikeutta toimeenpantaessa kansallista lisäsääntelyä tulee välttää. Hallituksen esitys sisältää lukuisia säännösehdotuksia, joissa direktiivin uudet vaatimukset ulottuisivat kaikkiin ympäristönsuojelulain soveltamisalan piirissä oleviin toimintoihin. EK kannattaa päälinjausta, jossa pitäydytään teollisuuspäästädirektiivin soveltamisalassa ilman kansallisia lisäyksiä.

EK huomauttaa, että nyt lausunnoilla olevat IED muutokset on valmisteltu Euroopan unionin lainsäädäntöelimissä edellisellä komission kaudella. Niissä ei ole otettu huomioon nykyisen komission työohjelman keskeisiä tavoitteita, joita ovat kunnianhimoisen ympäristöpolitiikan ohella hallinnollisen taakan keventäminen ja yksinkertaistaminen, ympäristöllisten lupamenettelyjen sujuvoittaminen sekä eurooppalaisen teollisuuden kilpailukyvyyn parantaminen.

Direktiivin kansallinen toimeenpano tapahtuu poikkeuksellisessa tilanteessa. Komissio julkaisi joulukuussa 2025 ns. ympäristö-omnibus-ehdotuksen, jossa esitettiin muutoksia lukuisiin EU-säädöksiin, myös teollisuuspäästädirektiiviin. Komissio esimerkiksi ehdottaa pakollisen ympäristöhallintajärjestelmän sisältövaatimusten karsimista kemikaali-inventaarion ja siirtymäsuunnitelman osalta. Tarkoituksena on selventää direktiivin säännöstulkintoja siten, että ympäristöhallintajärjestelmä voisi olla yritysکوhtainen laitoskohtaisten järjestelmien sijaan. Lisäksi järjestelmän auditointivaatimus poistettaisiin ja järjestelmän käyttöön ottoon liittyvä aikataulu pidennettäisiin määräajasta 1.7.2027 kolmella vuodella määräaikaan 1.7.2030.

Kuten hallituksen esitysluonnoksessa todetaan, alkuperäiset direktiivimuutokset tulee panna täytäntöön jäsenvaltioissa 1.7.2026 mennessä. Kansallisessa lainvalmistelussa ei kuitenkaan ole kyetty huomioimaan riittävällä tavalla omnibus-ehdotuksia aikatauluristiriitojen vuoksi.

EK katsoo, että kansallisessa teollisuuspäästädirektiivin toimeenpanossa ei tule edetä siltä osin, kuin kysymyksessä on ympäristö-omnibusin kautta mahdollisesti tehtävistä muutoksista.

Eriyisesti ympäristöhallintajärjestelmän osalta aikataulu luo epävarmuutta toiminnanharjoittajille. Aikaikkuna vuoden 2027 kesään on lyhyt ja muodostuu uhka, että toiminnanharjoittajille sekä ympäristöjärjestelmän auditoijille aiheutuu järjestelmän käyttöönotosta tarpeetonta työtä.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 5–67 § sekä niiden perusteluihin

5 § Ilmastonmuutoksen torjunta osana parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) määritelmää

Parhaan käyttökelpoisen tekniikan määritelmään (7 kohta) lisättäisiin ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhteyteen "mukaan lukien ilmastonmuutoksen torjunta", millä toimeenpannaan teollisuuspäästädirektiivin artiklan 3 kohdan 10 c muutokset. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan määritelmä on yleisesti sovellettava käsite ympäristönsuojelulainsäädännössä. BAT-periaate - parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan perustuva lupaharkinta - puolestaan on teollisuuspäästädirektiivin keskeisiä ympäristön suojelua edistäviä velvoitteita. Ilmastonmuutoksen torjunta on äärimmäisen tärkeä tavoite, jota EK tukee korkealla kunnianhimon tasolla. Ympäristönsuojelulaki kuitenkin on ns. päästölaki, johon ilmastonmuutoksen torjunta lähtökohtaisesti soveltuu heikosti.

EK esittää, että direktiivin toimeenpanossa pysytään sen soveltamisalassa eli uudistus koskisi vain direktiivilaitoksia.

8 § Luvanvaraisesta, ilmoituksenvaraisesta ja rekisteröitävästä toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen

Säännöksen kohta 2) muutettaisiin muotoon "energian, materiaalien ja veden käyttö toiminnassa on tehokasta ja toiminnassa hyödynnetään mahdollisuuksien mukaan uusiutuvaa energiaa". Perustelujen mukaan muutos ei ole suoraan sellaisenaan velvoittava, vaan kannustava. Muutos aikaisempaan muotoiluun on kuitenkin huomattava.

EK esittää, että direktiivin toimeenpanossa pysytään sen soveltamisalassa eli uudistus koskisi vain direktiivilaitoksia.

53 § Parhaan käyttökelpoisen tekniikan arviointi

Säännöstä muutettaisiin monin eri kohdin direktiivimuutosten edellyttämällä tavalla. Kansallinen säännös ei kuitenkaan kohdistu vain direktiivin soveltamisalan toimintoihin. EK kannattaa ratkaisua, jossa toimeenpano kohdistetaan EU-säädöksen mukaisesti.

62 § Seuranta- ja tarkkailumääräykset

EK tukee Energiateollisuuden kantaa, jonka mukaan perusteluja tulee tarkentaa, jotta seurantamääräykset eivät voi tarkoittaa yksityiskohtaisia vaatimuksia eivätkä ne saa rajoittaa mahdollisuutta päivittää ympäristöjärjestelmää.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 72–82 a § sekä niiden perusteluihin (7 luku Direktiivilaitoksen lupaharkinta)

72 § Parasta käyttökelpoista tekniikkaa koskevat määritelmät

Pykälään tehtäisiin lisäyksiä pääosin teollisuuspäästödirektiivin muutoksen määritelmiä koskevan 3 artiklan lisäyksistä johtuen. Kohdan 2 määritelmään lisättäisiin mm. maininnat uusista tekniikoista, ympäristötehokkuuden tasoista sekä ympäristöjärjestelmän sisällöistä.

Hallituksen esityksessä ympäristötehokkuudella tarkoitettaisiin materiaalin, veden tai energian kulutustasoihin, uudelleenkäyttöön sekä jätteen syntyyn liittyvää tehokkuutta. EK tukee muun muassa Kemiateollisuuden ja Teknologiateollisuuden näkemystä, jonka mukaan tämä poikkeaa teollisuuspäästödirektiivin sanamuodosta. Direktiivissä ympäristötehokkuudella tarkoitetaan “kulutustasoihin, materiaaleja sekä vesi- ja energiavaroja koskevaan resurssitehokkuuteen, materiaalien ja veden uudelleenkäyttöön sekä jätteen syntyyn liittyvää tehokkuutta.” Direktiivin mukainen määritelmä on joustavampi ja kokonaisvaltaisempi tapa lähestyä ympäristötehokkuutta. Hallituksen esityksessä ympäristötehokkuuden sitominen veden käyttöön ja kulutukseen herättää vakavaa huolta esimerkiksi teollisen toiminnan kannalta kriittisen jäähdytysveden käytön mahdollisuuksista. Ympäristötehokkuuteen laajemmin ja erityisesti vesitehokkuuteen liittyvien määritelmien on oltava direktiivin mukaisia ilman kansallista lisää.

Kansalliset tulkintaerot direktiivin keskeisistä määritelmistä, joihin ympäristötehokkuus lukeutuu, voi hankaloittaa toiminnan ennakoitavuutta tilanteissa, joissa toimijalla on samanlaisia laitoksia eri maissa, mutta direktiivin kansallinen tulkinta vaihtelee maiden välillä.

Ympäristötehokkuudesta säättämisen myötä ympäristölupiin on tulossa uusia vaatimuksia, joten 72 §:ssä on käytävä selkeästi ilmi, että lupamääräyksiä asettaessa ei kuitenkaan voida asettaa rajoituksia teollisen toiminnan tuotantomäärille. Samankaltainen virke löytyy 8 § perusteluista.

Pykälän perusteluissa on lisäksi selkeyden vuoksi ilmaistava, että kaikki ympäristötehokkuutta koskevat määritelmät koskevat laitoksen normaaleja toimintaolosuhteita. Tämä on keskeistä, sillä resurssien ja veden käyttö ja jätteen synty saattaa joissain tilanteissa olla normaalista poikkeavaa.

EK haluaa erityisesti korostaa syvää teollista muutosta koskevia säännöshdotuksia.

72 § perusteluissa todetaan, että syvää teollista muutosta ja uusia tekniikoita koskevia määritelmiä sovellettaisiin ainoastaan silloin, kun toiminnanharjoittaja haluaisi hyödyntää 81 c §:ssä tai 81 a §:ssä tarkoitettuja syvän teollisen muutoksen ja uusien tekniikoiden poikkeuksia toimialaa koskevien päätelmien julkaisun jälkeen. Syvä teollinen muutos on kuitenkin uudistetun teollisuuspäästädirektiivin mukaan ilmaistava tarvittaessa siirtymäsuunnitelmassa, ja sen toteuttamista varten laitoksen lupaan tulisi sisältyä kuvaus syvästä teollisesta muutoksesta.

Syvä teollinen muutos on keskeinen osa teollisuuspäästädirektiivin kestävyys- ja kiertotalouteen siirtymisen tavoitetta, mahdollistaen tärkeää joustoa ja ennakoitavuutta puhtaasti siirtymän investointihankkeille. Kun ns. ympäristö-omnibusin myötä ympäristöjärjestelmiin ja siirtymäsuunnitelmiin on ehdotettu muutoksia, ja kun hallituksen esityksen 81 c § viittaa nimenomaan laitoksen siirtymäsuunnitelmaan ja lupaan, on syvän teollisen muutoksen kokonaisuutta edelleen tarkasteltava lähemmin. Syvän teollisen muutoksen soveltamiskynnystä ei tule nostaa liian korkeaksi ja syvän teollisen muutoksen määritelmää on tulkittava direktiivin mukaisesti laajasti mahdollistavalla tavalla. Mikäli ympäristöjärjestelmävaatimukseen tulee ympäristö-omnibusin myötä muutoksia, ja mikäli siirtymäsuunnitelmavaatimus poistuu kokonaan, on tärkeää, että viranomaispuolelta tiedotetaan selkeästi, missä ja miten hankkeiden syvä teollinen muutos tulee kuvata.

74 § Energian ja materiaalien käytön tehokkuutta koskevat määräykset, 74 a-c §
Ympäristöjärjestelmä

74 §

EK ehdottaa, että lain jatkovalmistelussa tarkastellaan mahdollisuutta säätää ympäristötehokkuutta koskevista määräyksistä kootummin.

Lain 74 §:ää laajentaminen koskemaan materiaalien käyttöä vaikuttaa kansalliselta lisäykseltä. EK katsoo, että materiaalitehokkuutta koskevan sääntelyn laajentaminen direktiivin edellyttämästä tasosta ei ole tarpeen.

EK ei tulkitse, että 74 §:n mukaan lupamääräykset voisivat koskea myös ympäristötehokkuuden vertailuarvoja. Nämä vertailuarvot ovat määritelmänsäkin (72 §) mukaan tarkoitettu käytettäväksi vertailukohtana ympäristöjärjestelmässä. EK esittää tämän kohdan poistamista ehdotuksesta.

Ympäristöjärjestelmä

Ympäristöjärjestelmä on uusi elementti teollisuuspäästödirektiivissä. Direktiivi velvoittaa jäsenmaat varmistamaan, että toimijat laativat ja toteuttavat ympäristöjärjestelmän, mutta ei edellytä säätämään tarkempia sisältöön liittyviä säännöksiä. Lisäksi direktiivin mukaan, jos ympäristöjärjestelmään sisällytettäviä osia, kuten tavoitteita, tehokkuusindikaattoreita tai toimenpiteitä, on jo kehitetty muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti ja ne ovat tämän artiklan mukaisia, riittää, että ympäristöjärjestelmässä viitataan asiaankuuluviin asiakirjoihin.

EK katsoo, että hallituksen esitysluonnosta tulee muuttaa, jotta kansallinen säännös tosiasiaa vastaa direktiivin sisältöä.

EK toistaa, että komissio on joulukuussa 2025 ehdottanut muutoksia ympäristöjärjestelmään osana ns. ympäristö-omnibus ehdotusta. On tärkeää pidättäytyä kansallisista lisävaatimuksista, ennen kuin direktiivin sisältö on lopullisesti selvinnyt.

Uuden ympäristöjärjestelmävelvoitteen tulee olla mahdollisimman sujuvasti sovitettavissa yhteen jo olemassa olevien ympäristöjärjestelmien kanssa (esimerkiksi ISO14001 tai sitä kattavammat ympäristöjärjestelmät). Vaatimus ympäristöjärjestelmän tietojen yhteenvedosta tulee olla mahdollista täyttää kuvaamalla esimerkiksi ISO 14001 -järjestelmän keskeiset tavoitteet ja niihin tähtäävät toimenpiteet ilman erillistä, rinnakkaista raporttia.

EK pyytää ympäristöministeriötä jatkovalmistelussa huomioimaan EK:n jäsenliittojen esittämät lukuisat säännöskohtaiset muutosehdotukset ympäristöjärjestelmää koskien.

Päästöjä koskevat raja-arvot 75 § ja 77 §

Päästöjä koskevien raja-arvojen asettaminen ja niihin tehtävät muutokset ovat koko uudistuksen keskeisin kohta.

Hallituksen esitysluonnoksen 75 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi päätelmien soveltamisesta ympäristölupaharkinnassa ja tiukimman mahdollisen päästöraja-arvon asettamisesta. Ehdotettu 75 § pohjautuu teollisuuspäästödirektiivin 15 artiklan 3 kohtaan, jonka mukaan päästöjen raja-arvojen tulee perustua toiminnanharjoittajan tekemään arviointiin BAT-päästötasojen vaihteluvälistä. Arvioinnissa on analysoitava mahdollisuus saavuttaa BAT-päästötasojen vaihteluvälin tiukimmat vaatimukset ja osoitettava paras kokonaistehokkuus, joka laitoksessa voidaan saavuttaa

soveltamalla BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa sekä huomioimalla mahdolliset kokonaisympäristövaikutukset.

Hallituksen esitysluonnoksen perusteella päästöille olisi kuitenkin määrättävä ympäristöluvassa ”tiukimmat mahdolliset päätelmien päästötasojen mukaiset päästöraja-arvot siten, että päätelmien päästötasoja ei ylitetä laitoksen normaaleissa toimintaolosuhteissa”. Käytännössä tämä tarkoittaisi sitä, että jatkossa lupaviranomainen asettaisi ympäristölupaharkinnassa tiukimmat mahdolliset päätelmien päästötasojen mukaiset päästöjen raja-arvot, jotka voidaan saavuttaa käyttämällä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Velvoite poikkeaisi nykykäytännöstä, jonka mukaan raja-arvot määrätään siten, että koko BAT-AEL-vaihteluväli on lähtökohtaisesti käytettävissä.

BAT-AEL-vaihteluvälin alinta arvoa ei tulisi asettaa kategoriseksi lähtökohdaksi, vaan lupaharkinnassa tulisi tarkastella BAT-AEL-vaihteluvälin ohella myös ympäristölaatuvaatimusten täyttymistä ja teknistaloudellisia seikkoja. Tämä on merkityksellistä siksi, että päätelmien tulee olla sovellettavissa myös jo olemassa oleviin laitoksiin, joissa käytössä oleva tekniikka voi olla rakennettu huomattavasti vanhempien BAT-päätelmien aikana. Näissä laitoksissa prosessien modernisointi saattaisi vaatia mittavia ja teknistaloudellisesti kohtuuttomia investointeja.

Teknistaloudellinen tarkastelu olisi linjassa alkuperäisen teollisuuspäästädirektiivin 15 artiklan 3 kohdan kanssa, jossa korostetaan tiukimpien tavoitteiden käytännön toteutettavuutta.

Useita jäsenliittojensa näkemyksiä tukien EK katsoo, että direktiivi korostaa päästörajojen asettamista toiminnanharjoittajan arvioon perustuen. Direktiivin sanamuodot ”achievable” ja ”feasibility” painottavat teknistaloudellista päästötasoa. Direktiivin sanamuodot ”best overall performance” ja ”cross-media effects” sallivat kattavamman tarkastelun kuin ainoastaan ympäristövaikutusten kokonaisuuden.

EK katsoo, että päästöraja-arvojen asettamisen suhteen hallituksen esitystä on kauttaaltaan yhdenmukaistettava direktiivin kanssa. Sisältökuvauksessa, perusteluissa ja pykälissä on selkeästi käytävä ilmi, että päästöraja-arvojen asettamisen on perustuttava toiminnanharjoittajan BAT-päästötasojen koko vaihteluvälistä tekemään arviointiin, jossa analysoidaan mahdollisuutta saavuttaa BAT-päästötasojen vaihteluvälin tiukimmat vaatimukset ja osoitetaan paras kokonaistehokkuus, joka laitoksessa voidaan saavuttaa, ottaen huomioon mahdolliset kokonaisympäristövaikutukset. Hallituksen esityksessä toiminnanharjoittajan arvion perustavanlaatuinen rooli päästötasojen pohjana on mielestämme sivuutettu direktiivissä tarkoitettua vastaisesti. Direktiivin mukaisesti myös teknistaloudellinen näkökulma on tuotava selkeästi osaksi kansallista toimeenpanoa.

Kansalliset muotoilut tulee kohdentaa vastaamaan direktiivin tarkoitusta.

EK tukee mm. Elintarviketeollisuuden näkemystä, jonka mukaan ehdotuksen mukainen BAT-päästötasojen edelleen tiukentaminen lupamääräyksissä tiukimpiin mahdollisiin päätelmän päästötasojen mukaisiin päästöraja-arvoihin tulisi aiheuttamaan yrityksille merkittäviä kustannuksia ja on omiaan heikentämään yritysten kilpailukykyä. Tiukentamisesta saavutettavia hyötyjä kustannuksiin nähden tulisi selvittää edelleen.

78 § Päästörajoja lievemmat raja-arvot

EK katsoo, että säännös tulee muotoilla direktiivin tarkoitusta vastaavasti siten, että uudelleen arviointi tehdään, kun lupa tarkistetaan 80 §:n, 81 §:n tai 89 §:n 2. momentin 1) tai 2) kohdan perusteella. Lievemmat raja-arvot on joka tapauksessa arvioitava uudelleen neljän vuoden välein, eikä ole tarkoituksenmukaista laajentaa uudelleenarviointivelvoitetta kansallisesti.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 85 a–85 c § sekä niiden perusteluihin (tietopalvelut)

Tietopalveluja koskevilla pykälillä säädettäisiin Lupa- ja valvontaviraston (LVV) velvollisuudesta julkaista ympäristöasioihin liittyvää tietoa yleisessä tietoverkossa, jonka tavoitteena on edistää ympäristötietojen yleistä saatavuutta. Jatkossa tietoverkossa julkaistaisiin merkittävästi nykyistä enemmän laitospaikoista tietoa muun muassa laitosten valvonnasta ja päästötarkkailusta.

Teollisuuspäästödirektiivin kansallisessa toimeenpanossa olisi nykyistä hallituksen esitysluonnosta vahvemmin huomioitava turvallisuusnäkökohdat, jotta julkaistaviin valvontatietoihin ei sisälly turvallisuusintresseihin liittyviä salassa pidettäviä tietoja. Lisäksi päästötarkkailuun liittyvän tiedon osalta LVV:n olisi tärkeää tapauskohtaisesti huomioida, että yksityiskohtaisesta päästödatasta saattaa olla pääteltävissä tuotantotoimintaan liittyvää tietoa, jonka tulee nauttia liikesalaisuuden suojaa.

Ympäristöasioiden tietopalvelun toteuttamisessa on siten sovitettava yhteen julkinen ympäristötiedon saatavuus sekä turvallisuuteen ja liike-salaisuuksiin liittyvien tietojen suoja.

Tarkkailusuunnitelmaa koskien on huomioitava riski arkaluonteisten ja luottamuksellisten tietojen paljastumisesta. Tarkkailusuunnitelmat voivat sisältää esimerkiksi kaivojen sijainteja tai muita tietoja, jotka voivat aiheuttaa turvallisuusriskejä. Myös tarkkailupisteiden julkinen esittäminen voi joissain tilanteissa altistaa mittauspisteet tahalliseksi häirinnälle.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 110 a–110 e § sekä niiden perusteluihin (direktiivieläinsuojat)

-

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 123–212 § sekä niiden perusteluihin

-

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykälään 232 b § ja siirtymäsäännöksiin sekä niiden perusteluihin

EK tukee Energiateollisuuden näkemystä ja esittää, että siirtymäsäännös muotoillaan direktiivin mukaisena: 1) päästörajoja ja niiden asettamistapaa (75.2 ja 77.1. §) koskevia uusia säännöksiä noudatetaan, jos lupaa muutetaan 81 §:n tai 89 §:n 2. momentin 1) tai 2) kohdan perusteella ja 2) muita esityksessä mainittuja uusia säännöksiä noudatetaan, jos lupaa muutetaan 29 §:n, 81 §:n tai 89 §:n 2. momentin 1) tai 2) kohdan perusteella.

Kommenttinne vaikutusarviointeihin (HE-luonnoksen luku 4.2 Pääasialliset vaikutukset)

-

Muut kommenttinne hallituksen esityksen yleisperusteluihin (luvut 1–12, lukuun ottamatta lukuja 4.2 Pääasialliset vaikutukset ja 7 Säännöskohtaiset perustelut)

-

Kommenttinne ympäristönsuojelusta annettuun valtioneuvoston asetukseen ehdotettuihin muutoksiin

-

Kommenttinne ehdotettuihin muihin asetusmuutoksiin: valtioneuvoston asetus suurten polttolaitosten päästöjen rajoittamisesta, valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta ja valtioneuvoston asetus titaanidioksidia tuottavien laitosten ympäristönsuojeluvaatimuksista

EK tukee Rakennusteollisuus RT:n ehdotusta ja ehdottaa valtioneuvoston asetukseen jätteen polttamisesta seuraavaa lisäystä:

14 § Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot

Jätteenpolttolaitos sekä jätteen rinnakkaispolttolaitos, jossa poltetaan käsittelemätöntä jätelain 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua sekalaista yhdyskuntajätettä tai vaarallista jätettä, on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä 2 ilmaistuja päästöjen raja-arvoja. Jos jätettä käytävässä rinnakkaispolttolaitoksessa yli 40 prosenttia tuloksena olevasta lämmön luovutuksesta on peräisin vaarallisesta jätteestä, sovelletaan teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

Menettely niiden kunnan ilmoitusmenettelyssä olevien eläinsuojien osalta, jotka jatkossa kuuluisivat teollisuuspäästödirektiivin soveltamisalaan: hallituksen esitysluonnoksessa on esitetty, kyseiset eläinsuojat siirtyisivät valtion lupamenettelyn piiriin, jolloin menettely olisi yhdenmukainen kaikille teollisuuspäästödirektiivin soveltamisalassa oleville eläinsuojille. Vaihtoehtoisena ratkaisuna voisi olla kyseisten eläinsuojien jääminen kunnan ilmoitusmenettelyn piiriin tai kaikkien direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eläinsuojien siirtäminen valtion ilmoitusmenettelyn piiriin. Mikä olisi teidän kantanne asiaan ja perustelut kannallenne?

-

Heinonen Ulla
Elinkeinoelämän keskusliitto EK

Ojanperä Minna
Elinkeinoelämän keskusliitto EK